

de tilforordnedes og Afdelingernes Antal i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret. b. Forslag til Lov om Ansvaret for Indholdet af Dagblade og Ugeblade m. m. c. Forslag til Lov om overordentlige Politindgifter.

Justitsministeren (Melleman): Jeg forelægger herved de under Nr. 2 paa Dagsordenen omtalte 3 Lovforslag nemlig: Forslag til Lov om en Forøgelse af de tilforordnedes og Afdelingernes Antal i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret; Forslag til Lov om Ansvaret for Indholdet af Dagblade og Ugeblade m. m. og Forslag til Lov om overordentlige Politindgifter. Det er de foreløbige Love, som ogsaa i forrige Samling bleve forelagte her i Landstinget, men hvis Behandling ikke blev tilendebragt, og hvis fornyede Forelæggelse for Rigsdagen jeg anser for nødvendig i Henhold til Grundlovens § 25.

Formanden: Eksemplarer af de saaledes fremsatte Lovforslag ville nu ligeledes blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Loven af 18de Juni 1870 om Livs- og Forsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 2979.)

Lovforslaget sattes under Forhandling

Rundhøi: Det Forslag, som her foreligger, indeholder jo Forslag til forskellige Ændringer i Lov af 18de Juni 1870 om Livs- og Forsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871. Saa vidt jeg skønner, ere de foreslaaede Forandringer vel motiverede i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget. Særlig finder jeg, at den væsentligste Forandring, nemlig i § 5, vil ske paa en sund og tiltalende Maade ved den Forhøjelse af Betalingen for Livrenter, som der er foreslaaet. Med Hensyn til § 5 skal jeg dog tillade mig at gøre en ganske enkelt Bemærkning, den nemlig, at det for mig ikke staar ganske klart, hvad der tilsigtes ved det næstsidste Stykke i Paragraffen. Jeg ser ikke

rettere end, at det, som her udtales, er i og for sig selvsølgelig. Det kan jo være, at det indeholder noget, som jeg ikke ser, men jeg har forøvebets set efter i Bemærkningerne til Lovforslaget efter nogen speciel Motivering af denne enkelte Bestemmelse, saa jeg henstiller, om der ikke kunde om den gives en fuldligere Forklaring.

§ 7 fasttæller jo, at Driftstilløget fremtidig skal beregnes til 11 pCt. af Netto-præmien, og Sikkerhedstilløget efter Loven af 18de Juni 1870 § 14 skal ned sættes til 2 pCt.; der bliver derved tilsammen at betale 13 pCt. Men i Loven af 18de Juni 1870 § 14 findes der enkelte Sikkerhedstilløge for enkelte Arter af Forsikring, som ere 10 pCt.; det vil altsaa tilsammen med de 8 pCt. Driftsudgifter udgøre 18 pCt. Jeg ser nu ikke ganske klart, om denne Fastsættelse af Drifts- og Sikkerhedstilløget ifølge § 7 skal gælde alle Arter af Forsikringer eller kun de Forsikringer, hvor der tidligere tilsammen var 13 pCt.

Bestemmelsen i § 10 har jeg i og for sig ikke det mindste imod, men jeg vilde sætte Pris paa, om det kunde være muligt at indrømme i det mindste de danske Forsikrings-selskaber en lignende Begunstigelse. Jeg skal lade det være usagt, hvorvidt det kunde ske ved denne Lov eller om det maatte ske ved en særlig Lov.

Jeg kommer dernæst til § 11. Under Behandlingen af Bonusloven i forrige Møde tillod jeg mig, foranlediget ved, at en tidligere æret Taler var kommen ind paa dette Spørgsmaal, at indlade mig paa en dybere Drøftelse heraf. Den højtærede Formand standsede mig ikke, og den højtærede Minister tog Anledning til at bevare de Bemærkninger, jeg gjorde, saa jeg skal ikke her atter gaa dybere ind paa Paragraffen. Jeg skal blot indskrænke mig til at nævne den Tanke igen, som jeg tillod mig at fremsætte i forrige Møde. Jeg tillod mig at henstille, om det ikke vilde være rigtigt, at man til en vis given Tid, saa snart det kunde lade sig gøre, indrettede Statsanstalten saaledes, at der for fremtidige Forsikrings Vedkommende kunde gives bestemte Regler for, hvorledes de forsikrede kunde faa Andel i et eventuelt Overskud; om der ikke i saadanne Regler tillige burde fastlaas, at den Formue, som Statsanstalten sidder inde med paa den Tid, denne ny Virkemaade indtraadte, ikke kom ny tiltrædende Medlemmer, ny tiltrædende forsikrede, til Gode, at altsaa disse ikke kunde faa nogen Del, gennem Bonus, i denne Formue. Jeg saa derefter paa Statsanstaltens Forhold til de private Livs- og Forsikrings-selskaber, og jeg kom til det Resultat, at og